

[Hanne Severinsen]

cappede, og her venter jeg mig meget af, at man efterhånden får integreret flere og flere ude omkring i lokalsamfundene, fordi det vil måske også ændre på vores indstilling til dem.

I øvrigt vil jeg, hvad angår den mere generelle handicappolitik, henvise til, at vi lige har haft en debat i folketinget om netop disse spørgsmål.

Hvad angår det første konkrete forslag, der går ud på at lovfæste, at de handicappede får dækket udgifter, således som de gør i Århus – i den såkaldte Århusordning – vil jeg sige, at det er mit indtryk, at det er en ordning, som også andre kommuner kan vælge, og en vis form for lokalt skøn skal der vel stadig væk være. Man skal passe på, at man ikke laver for firkantede løsninger, men i hvert tilfælde er vi da positive over for tanken om, at man prøver at udsende vejledninger, og at man i højere grad prøver at lære af hinanden i kommunerne. Der er givetvis mange gode ting, man kan lære af Århusordningen, og det var jo også det, ministeren sagde i sit svar.

Hvad angår B 98 om at fjerne alle begrænsninger fra det frie boligvalg, er vi da enige i intentionerne, og vi mener også, man skal sikre, at der er så mange muligheder for de handicappede som overhovedet muligt. Det gælder både i nybyggeri og i ældre byggeri, at man skal sørge for at indrette det mere handicapvenligt, så der virkelig er en mulighed for flytning. Vi mener dog stadig væk, at der skal være en form for lokalt skøn, sådan at der er mulighed for – hvis man skal indrette en handicapvenlig bolig – at have hånd i hanke med, hvilke udgifter der vil blive, så den del af forslaget er vi nok en smule skeptiske over for.

Hvad angår spørgsmålet om at sikre, at man kan flytte fra kommune til kommune, er der givetvis nogle problemer her, som der er grund til at se på, og det vil vi være positive over for.

I øvrigt vil vi tilsige en positiv udvalgsbehandling af disse to forslag.

Birthe Hansen (SF):

Sammenhængen i de to forslag, vi har til første behandling, er i al sin enkelthed det enkelte svært funktionshæmmede menneskes ret til at få dækket også de udgifter, som

skyldes praktisk og personlig bistand i eget hjem, samt at eget hjem er beliggende i den kommune, som den handicappede ønsker at bo i, rimelige ønsker, som samfundet og – som en mindre del heraf – kommunerne burde opfylde, når man ved, hvilken forbedring af livskvaliteten bl.a. unge mennesker med vidtgående fysiske handicap opnår ved at forlade en institution og få mulighed for et aktivt liv ude i byen.

Som det fremgår af bemærkningerne, er det den såkaldte Århusordning, der har været igangsættende for en række andre kommuner, men når ordningen ikke er iværksat i alle kommuner, bliver problemet dobbelt: den enkelte kan ikke flytte til en hvilken som helst kommune, og samtidig belastes de kommuner, som praktiserer ordningen, uforholdsmæssigt hårdt økonomisk.

Den individuelle hjælp til den enkelte, som der er tale om, finder vi ligesom forslagsstillerne skal udmåles efter behov og uden maksimumsgrænser, idet muligheden for at klare sig uden for institutionen afhænger heraf, og dér, hvor der bliver tale om et meget tæt samvær mellem den handicappede og hjælperen, er vi også enige i, at fordelene for den handicappede ved selv at ansætte denne nære hjælper er, at det sikrer det bedst mulige samarbejde mellem de to personer.

Vi er også enige med forslagsstillerne om forpligtelsen for folketing og kommunale råd til at sikre, at ordningen gøres landsdækkende, samt at sikre rimelige arbejdsvilkår i en ordning, der har så afgørende menneskelige og sociale fordele.

For de svært fysisk handicappedes skyld håber vi, at andre partier herinde ligesom vi til fulde forstår betydningen af hvert eneste ord i den henvendelse fra § 48, stk. 3-brugernes klub i Århus, som er optrykt som bilag 1 til forslaget. Værdien i Århusordningen fremgår helt klart af dette bilag. Fra et liv i isolation og umyndiggørelse er der en verden til forskel, for nu er der for disse mennesker tale om livskvalitet mod tidligere blot liv, og samtidig har de fået mulighed for at bidrage samfundsmæssigt med de ressourcer, de er i besiddelse af.

Så meget om en ordning, der egentlig med de fremviste resultater taler for sig selv.

Dernæst kommer vi til den del af de to forslag, der skal afskaffe alle begrænsninger i det frie boligvalg, begrænsninger, som i